

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 150. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm1843/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og dels hvoledes Kæmpelse. Eporene altsæer og mere forfænde, indtil de emineuse Talemaader: fulde, bleg om Rind og blegne om Rind, blide de emise, der minde os om Livet der, hvor Døden hersker. *) Her vil jeg standse, med det Døds, at Rime-Kroniken snart maa optræde en ny Udgave, hvorefter man tillige finder den plattyske Oversættelse, og Christian den Andens mærkelige Rim, der langt naturligt end Kong Hanses, følger paa det Hørs-gaende, som en uordenlig, men levende, Gode-Nise følger paa Kæmpe-Wisens ordenlige Nøgraheds. **) Vilst nok gaae mine Døds, saavel for Rime-Kroniken, som i det Høle for Midde, Alderens Danste-Mindes-Værker, langt videre; men daarlige vilde saadanne Værker være, naar de ikke sammensmeltede med taknemmelig Erindelse af deres Hørs-gæst, som ertrive paa, at de engang kan kroms med virkelig Opfyldelse, og mit nærmeste Døds skal derfor være, at alle Danste-Kæser taknemmelig vil staae paa den kærlige Døds, den usetredne Tid, og den sjeldne Kærlighed i Moders-Røst, hvorefter Prof. Molbech har besørgt og udspredt den ny Udgave af vor gamle Rime-Kronik, der, hvad man saa end bemær om dens Indhold og dens Opriktelse, dog usædvanlig er det originaleste Mindes-Mærke vi have, saavel af Rime-Kroniken som af Døds-Sproget i den danske Midde-Alder, og som tillige, ved i mere end hundrede Aar at have været Gøttest, albrig aføste, mindes refortede, Vid-Dog i Gaderne-læbets Kronik, har en Vigtighed i vor nyere Cultures Historie, der mærkelig have den, saavel jeg ved, over alle Rime-Kroniker fra Midde-Alderen, der henlaae som Røvede-Haand-Skrifter, indtil de, i det syttende og ottende Aarhundrede

kom ikke til Live for Gøttest, men kun til Lyset for de Lænder. Endelig kan og vil jeg ei heller forlæ, hvor indreng det glæder mig især, at mødes venlig med Prof. Molbech i denne Egn, der, trods Gøttest-ligheden i vor Egn-Maade, og vist i mange Maader, i første var os begge en aandelig Sørg-Egn, hvorefter vi med-Rette paastaae, at synes den end fundum vel jæv, indskrænket og ensformig, fulde den dog, som agte Danst, vare efter alle Danstes Smag, og fattede, med det magtes Bilde og Kollige, Muntre og Venlige, dog ligesantid en vis høfeden Høhed og mandig Tone, som hine gødige Døds-Sletter fattede deres lille Schmeits, hvor Kraft og Døds, som i en gulden Åften-Røbe, sammensmeltede saa lystelig over Tysk-Søen, at hvem der saa det med danske Dine, glemmer det vist aldrig, og besiges aldrig Smaltes-Horn, uden med det Hørs, om en liden Stund at siges med igjen, og samles til sine Gæder, i Danmark, detilig Sang og Bange, Luft med Rølgem bla!

N. F. S. Grundtvig.

Om Landskabsmaleren, Profesfor Dahl.
(Uddraget af: Bergens Kærligste af Sigen og Jost.)
Jacob Clausen Dahl, f. 1788 i Bergen, hvor hans Fader var Besørende. Efter Tidensalgen er han den sidste, men i Kunsten den første, ikke blot blandt Bergensere, men blandt alle Nordmænd. Tidligt røbede han ualmindelig Anlag til Kunst; neppe 4 Aar gammel tegnede han allerede alskens Figurer med Kridt, og da han fik Støpant, var ham enhver Stump Papire en kostelig Skat. I sit 7de Aar kom han i Høst hos den veltalende Klokke-Rettergangsmand, som en Tidlang led ham undervise i Tegning. Da

*) Se S. 228 og 240.
**) Beskriveligt, at der i Sammensammenhæng med S. 24, hvor deres mærkelige Rim findes, et Bøve og Døds, hvor man har faaet faaet skrevet dertil.

